

БОИЧКИТЕ НА САШКО

Сашко имаше много моливи, писалки, химикалки, боички, четки и разни други дракчалки, както ги наричаше майка му.

Когато се върна от детската градина в сряда, той седна и почна да рисува. Нарисува куче, къщичка, кацнала на едно дърво птичка, езеро с рибки. Нарисува и своите камиончета и колички. Доиде време да си ляга и понеже не му се разтребваше, Сашко остави всичко разхвърляно. Не прибра четките и боичките в кутиите им, не сложи рисунките в блокчето.... Мама му пожела "Лека нощ" и Сашко сладичко заспа.

Но през нощта боичките се разбунтуваха: рисунките се смесиха и стана голямо объркване. Синята четка каза:

- Вече не искам Сашко да рисува с мен - погледнете ме колко съм млада, а колко съм мръсна. Той изобщо не ме мие.

Червената четка добави:

- Права си, дружке моя, права си. Това, неговото, никъде го няма!

Зелената боичка се обади:

- А нас за какво ни има! Вижте - пак не ни е затворил капачките! Утре има да се чуди къде е отишла боята!

- Тихо! - прошепна голямата черна четка. - Да го накажем! Не може вечно да се държи така с нас! Кой какво предлага - да чуем първо синята четка!

- Предлагам - припуска синята четка - да го набием!

- Глупости, това е смешно, как може да набием Сашко! Може да го набие майка му, но не и ние! По-добре да му размажем рисунките! - обади се зелената боичка.

- Не, това не е наказание! - възрази червената четка. - Най-добре е да помолим лепилото да залепи блокчето му, за да не може да го отвори!

- И това не става! - отговори замислено жълтата боичка. - Родителите му ще му купят друго блокче - най-добре е да не позволим да рисува с нас!

- Чудесно, но как ще стане това? - припуска отново синята четка.

- Много просто! Ти си четка и когато Сашко те хване, за да рисува с тебе, ти ще почнеш да мърдаш и да стъпваш по всички боички - така ще провалиш рисуването му. Това предлагам аз, но трябва всички да са съгласни...

- Съгласни сме, съгласни сме - завикаха четките, боичките, моливите и химикалките.

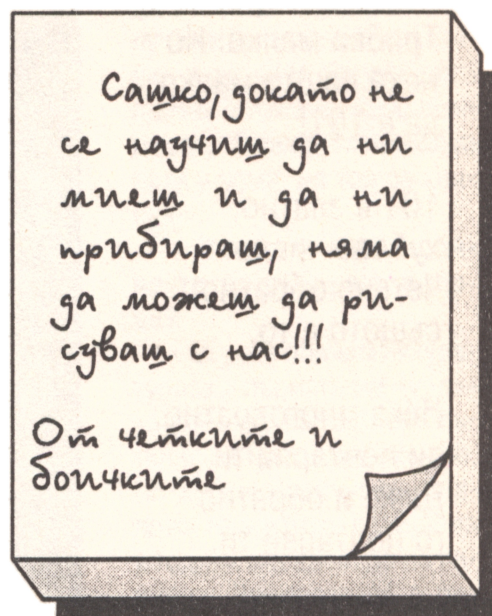
- Значи всички са съгласни! - констатира важно голямата черна четка.

На другия ден Сашко се опита да рисува, но естествено - не успя. Той се разплака и отиде при майка си, която набързо го успокои:

- Няма нищо, моето момче, опитай отново, сигурно лошо си хванал четка-

та и затова си я изпуснал. Отивай сега, че имам работа!

Сашко започна отново, но нищо не стана и така се опитва през целия ден. Той искаше да нарисува стаята си, но тъй и не можеше. Вечерта си легна изтощен от неуспеха и дори огорчен, като отново остави боички, четки и химикалки разхвърляни. А те - страшно ядосани - написаха на един блок лист следното:

3

На сутринта, когато Сашко се събуди и видя бележката, веднага я занесе на мама да му я прочете. Да видите само Сашко как се изплаши! Разплака се и взе да моли четките и боичките за прошка! Обеща им, че отсега нататък винаги ще ги мие и подрежда!

От този ден Сашко стана друго момче - винаги си разтребваше нещата и в стаята му беше чисто и хубаво!

